

общо опело на жертвите. При това то трябва да бъде извършено едновременно от епископите на автономната украинска църква начело с Евлогий и на новосъздадената профашистка автокефална църква, водена от Григорий, назначен по служебен път от протектората на Райха. Целта е ясна. Нужно е пред световната общественост да се покаже веротърпимостта на германския Райх спрямо „новите народи“ в източните територии и да се убеди тя, че войната там се води единствено и само в името на свободата и антикомунизма. А за това е необходимо присъствието на църковен клир, който наяве да констатира новия ред в Украйна.

И въпреки очевидността на нещата правителството на Б. Филев осигурява българското присъствие във Виница. С мълчаливото си съгласие немският легационен съветник Бирман и неговият секретар Морган неколkokратно отправят покана към Св. синод да сформира за целта „представителна висша делегация на Българската православна църква“. Тя съвместно с подобни от Румъния и Сърбия трябва да видят на място „зверствата на комунистическия рай“ във Виница спрямо съветските граждански – руси, украинци и евреи. Предлагат да бъде обявена акция за събиране на помощи за братската украинска църква от миряните ни по епархии. Под личния натиск на германския представител Св. синод избира трима свои архимандрити – Йосиф, като шеф на пропагандния отдел на Св. синод, Стефан, протосингел на Скопската митрополия, и Николай, ректор на Софийската духовна семинария, сам изразил съгласие да бъде включен в делегацията. Желанието за по-висш състав от митрополити е отклонено с извинението, че в момента се провежда лятната сесия на Св. синод. Към делегацията е командирован и публицистът Б. Коцев, който да отразява събитията.

Делегацията на Св. синод е изпратена от митрополит Стефан (по-късно екзарх) с изричното поръчение членовете ѝ да проявят извънредна „осторожност“ и *никакво* заангажиране с политически изказвания, да не направят нещо, което да ги изложи и превърне „във фалшиви свидетели на това, което